

נורעם זיידן

יו"ל ע"י מכון 'ויקרא קדישא' מורשת רבוה"ק
שבנות 'רמות דוד' קרעמשניץ - קרית גת

פרשת ויקרא תשפ"א • גליון י"ח

דא"ח מכ"ק מרן
אדמו"ר שליט"א

ניעים ויראתך

"אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם. אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אותו לרצונו לפני ה'" (א, ב-ג).

נ"ל עפ"י מה שחידש זקח"ק הבעש"ט זיע"א שאין עיקר העבודה להשי"ת ע"י תעניות וסיגופים ועי"ז ישבר את גופו, אלא עבודה קשה יותר הוא לנהוג כבן אדם לאכול ולישון וכו' כדרך כל הארץ וכו' עצמו לעבוד את ה'.

וזהו **'אדם כי יקריב'** אדם הרוצה להקריב קרבן לה', **'מכם קרבן לה'** היינו מהעניינים הגשמיים שלכם זהו הקרבן הגדול ביותר לה', **'מן הבהמה' וגו'** היינו מן הדברים הבהמיים שהאדם נוהג מזה דייקא **'תקריבו את קרבנכם'** יקריב קרבן לה', **'כפי שהרה"ק מליובאוויטש זיע"א'** היה מרבה לחזור **'נתאוהה הקב"ה לעשות לו דירה בתחתונים'** דבתוך הגשמיות יעבוד את ה' ויקריב לו ית'.

ראיתי מהרה"ק מרוז'ין זיע"א על הא דכתיב **'ויקרא בא' זעירא'**, ד'ויקרא' חסד א' זהו **'ויקרא'** לשון טומאה, דהאדם שעובד את ה' בתפילה ובלימוד וכו' ומרגיש בגדלות זהו **'ויקרא'** בחי' של טומאה רח"ל, אבל אם מרגיש עצמו זעיר **'בא' זעירא** זהו **'ויקרא'** שזהו המדריגה הגדולה ביותר התקרבות אלוקית, ד'לב נשבר ונדכה אלוקים לא תבזה'.

ועפ"י זה נ"ל לפרש המשך הכתוב **'אם עולה קרבנו'** אם כשמקריב קרבנו לה' היינו בתורה ובתפילה ובכל דבר

דבדי אוקים חיים מכ"ק אדמו"ר
הקוד"ט ה'נעים ישראל' זיע"א

ניעים ישראל

"ויקרא בא' זעירא."

משה רבינו הרגיש קטן שהקב"ה קורא אליו

כבר נאמר ונשנו טעמים וסודות רבים על הא' זעירא שבויקרא, ונ"ל ע"ד שפירשתי הכתוב שאמר יעקב אבינו ע"ה **'קטנתי מכל החסדים'** (בראשית, לב, יא) ע"ד דא' בספה"ק **חובות הלכות** (שער עבודת האלוקים) דככל שהקב"ה מוסיף להטיב לאדם עליו להוסיף בעבודתו ית', דכל שהקב"ה מרבה להטיב עימו האדם מרגיש בעצמו קטן ושפל יותר, וזהו שאמר יעא"ע"ה **'קטנתי'** נעשיתי קטן ושפל בעיני, **'מכל החסדים'** שהקב"ה השפיע עלי, דעלי להוסיף בעבודתו ית'.

וכי מהו החסד הגדול ביותר שיכול הקב"ה לעשות לכני אדם החומריים, התגלות אלוקית, שהקב"ה יתגלה לבן אדם זהו החסד הגדול ביותר שהקב"ה יעשה לאדם.

וזהו **'ויקרא בא' זעירא'**, שכיון שהקב"ה בכבודו ובעצמו קרא למשה רבינו הוא הרגיש בעצמו קטן זעיר ושפל ביותר, דכתיב (במדבר, יב, ג) **'והאיש משה עניו מאד'**, וכיון

שהקב"ה התגלה אליו הוא הרגיש בעצמו שאין הוא שווה לכך ולכן הרגיש בעצמו יותר קטן מחמת חסד ה' אליו כנ"ל.

♦ ♦ ♦

"אשר נשיא יחטא" (ה, ככ).

אשרי לדור שהצדיק מלמד עליהם וכות

פירש"י 'אשר לשון אשרי', ותמיה וכי אשרי לו לדור שהנשיא שלו יחטא.

ונ"ל דאיתא על נח **'יש דורשין אותו לגנאי'**, וכי איך ידרשו את נח לגנאי כשהוא היחיד בדור שעובד את ה'. אלא כיון שנח היה אכן צדיק גדול כ"כ התעורר קטרוג על הדור, האיך לא למדו ממעשיו הטובים ולא שמו על לב איך צריכים להתנהג, ולכן יש דורשין אותו לגנאי.

ובזה גם נ"ל דלכאורה קשה היתכן על אהרן **כהנא קדישא** שגם הוא זכה לגילוי שכינה ולדבר עם הקב"ה, האיך בא לו כך שיחטא כמעשה העגל, ונ"ל דבדווקא עשה אהרן כן, כיון שראה שישראל הולכים לעשות

המשך בעמוד ב'

המשך בעמוד ב'

עגל יתעורר עליהם קטרוג גדול, דעל אף שלא היה לכם את המנהיג משה רבינו, אבל הלוא היה לכם את אהרן הכהן ואיך לא למדתם ממנו ולא דבקתם בדרכיו, על כן אהרן הכהן מסר נפשו למען כלל ישראל ונטל חלק בחטא העגל בכדי שלא יתעורר קטרוג על ישראל, ויהיה להם פתחון פה להשיב דאם אהרן הכהן גם הוא חטא בעגל אזי מה רוצים מהם, כדאיתא בגמ' (מו"ק כה:) 'אם בארזים נפלה שלהבת מה יעשו איזוכי קיר'.

וזהו 'אשר נשיא יחטא' לשון אשרי, דאשרי לדוד שהנשיא היינו הצדיק יחטא למען הסוד קטרוג מכלל ישראל וליתן להם פתחון פה וללמד עליהם זכות.

"ואם נפש כי תחטא וגו' ולא ידע ואם ואשם ונשא עוונו" (ה, יז).

הצדיקים הקב"ה מדרק איתם כחוט השערה וברש"י רבי יוסי הגלילי אומר הרי הכתוב ענש את מי שלא ידע על אחת כו"כ שיעניש את שידע, יש לפרש ע"ד אוז"ל (יבמות קכא:) 'וסכיביו נשערה מאוד מלמד שהקב"ה מדרק עם סכיביו כחוט השערה, אי' בשם זק"ה'ק הבעש"ט זיע"א לפרש הכתוב (תהלים לב, ב) 'אשרי אדם לא יחשוב ה' לו עוון' אשרי לו לאיש, 'אשר לא יחשוב ה' שאם מסיח דעתו רגע א' מהשי"ת לו עון' הרי זה נחשב אצלנו לחטא ועון.

וכ"כ בריש שו"ע או"ח ברמ"א 'שויתי ה' לנגדי תמיד זה כלל גדול בתורה ובמעלות הצדיקים אשר הולכים לפני האלקים, זאת צריך לדעת דהשו"ע לא נכתב כ"א לכני

עליה בעלי מדרגות דהשו"ע נכתב לכל יהודי.

זק"ה ק"ר מאיר מקרעטשניף זיע"א אמר שבצעירותו "א רייגע קען איך נישט זאגן וויל א רייגע איז דאך נישט מער ווי א רייגע אבער א מינוט קען איך זאגן אז איך האב זיך מסיח דעת גיווען פונעם אייבירשטן האב איך זיך מיט מיר א ווארף געטוהן", (רגע איני יכול לומר כי רגע ה"ז רק רגע, אבל דקה אני יכול לומר שאם דקה א' הסחת דעתי מהשי"ת נודעזע כל גופי).

על זאת צריך כאו"א להרגיל א"ע מנעודיו לצייר תמיד לפני עיניו שם הוי"ה הק' ב"ה, וכולי האי ואולי להגין בעדו להצילו מן החטא ח"ו, וזוהי יל"פ בדרך רמז בדברי ריה"ג 'הרי הכתוב ענש את מי שלא ידע' היינו אדם שלא ידע לקיים שויתי ה' לנגדי תמיד, א"כ 'על אחת כו"כ שיענש את שידע' זה שיודע ומקיים 'שויתי ה' לנגדי תמיד', כיון שסכיביו נשערה מאוד.

עוד נ"ל "ולא ידע ואשם ונשא עוונו" עפ"י דברי זק"ה ק מוהרא"ז זיע"א עה"כ (ירקא טז, י) 'והשעיר אשר עלה עליו הגורל לה' היינו העובד ה' באמת "ועשהו חטאת" מחזיק תמיד את עצמו לחוטא ופושע ולכבו נשכר בקרכו על שמקצר ומחסר בעבודת ה', אבל "והשעיר אשר עלה הגורל לעזאזל" היינו זה שאינו עובד את ה' "יעמד חי" מחזיק א"ע תמיד לשלם הצדיק תמים.

וזהו 'ולא ידע ואשם' היינו האדם שאינו יודע ואינו מרגיש כנפשו שהוא אשם וחטא לה', 'ונשא עוונו' הרי גדול עוונו עד מאוד.

גשמי שמקריב ממנו לה' זהו 'אם עולה' שמרגיש בעצמו בעליה בגאווה לב, ומתגאה בתוך ליבו על התפילה הטובה שהתפלל או ממה שזכה להקריב מעצמו לה', 'מן הבקר' שידע שזה מגיע מהנפש הבהמית, ועדיין נתון הוא כ'מן הבקר' היינו בגשמיות.

אם כן יתאונן האדם וכי למה עולה לו כך, הוא כן חפץ לעבוד את ה' בלב שלם בלתי לה' לכדו לשם שמים, ומה הסיבה שמחשבות חרץ מתערכים בו, ממשיך הכתוב 'זכר תמים' שיבדוק בעצמו אם הוא שמור בקדושה קדושת היסוד, וזהו העיקר שבעיקרים בעבודת ה' שהזכר יהיה תמים בקדושה ללא פגמים, ואז 'יקריבנו' כשירצה להתקרב אל ה' בעבודתו יתברך, 'אל פתח אוהל מועד' ירגיש בעצמו תמיד בשפלות שעדיין עומד הוא בפתח העבודה ועדיין לא זכה להיכנס אל הקדושה ולא התחיל עדיין לעבוד את ה'.

כדפי' זק"ה ק הבעש"ט זיע"א 'אין המקרא יוצא מדי פשוטו' שאין האדם נטמא חלילה וחס כשהוא מחזיק עצמו פשוט ועניו, דכל מה שהאדם נכשל זהו בעוון גאווה ליבו.

ואז 'יקריב אותנו' כשירצה להתקרב אל ה' בעבודה, 'לרצונו לפני ה'" עבודתו תהיה לרצון לפני השי"ת.

"ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצוות ה' אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עוונו" (ה, יז).

נ"ל 'ואם נפש כי תחטא' בלשון שאלה וכי מהו החטא שחטא האדם, והלוא 'ועשתה אחת מכל מצוות ה'" הוא הרי קיים את מצוות השי"ת, התירוץ הוא 'אשר לא תעשינה' שלא עשה אותה כדבעי למען השי"ת כדכתיב (ישעיהו כט, יג) 'בפיו ובשפתיו כבדוני ולכו רחק ממני' דהוא עושה מצוות אבל למענו ולמען כבודו ולא למען השי"ת לש"ש, 'ולא ידע' דלא ידע לפני מי הוא עומד, כדאיתא 'דע לפני מי אתה עומד', אז 'ואשם ונשא עוונו' לחטא ייחשב זאת דהוי כחי' של עבודה זרה.

אבל אם 'ולא' אם מרגיש עצמו לאין ולכלום, 'זידע ואשם' ויודע ומכיר הוא שהוא אשם וחטא לה', אזי 'ונשא עוונו' הקב"ה מגשא את עוונו ממנו ומחל לו, כדכתיב 'נושא עון ועובר על פשע'.

(שה"ט וירקא תש"פ בכינוי נאו"ק)

♦ אם יסתר איש במסתרים ♦

סביר להניח שאין אף אחד מהמסתופפים בצילו של רבינו הקוה"ט זיע"א בפרט בשנותיו האחרונות שלא שמע עשרות פעמים התרפקותו העצומה על דמותו המאירה והקורנת של הארי במסתרים רבי ששון מזרחי זצוק"ל יְעַר הַיִּלְיָעָר פְּאֵתִי לְגַנִּי בלשון קדשו של רבינו, דמות שכל כולה אומרת 'הסתרה', בהתהלכו בצדי דרכים, שייף עייל שייף נפיק, לבוש כפשוטי העם, כלש"ק 'מיט אַ שְׂטְרוּעֵים קאַפּעֿליט'ש' (כובע קש), סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה. ולא רק המסתופפים, אלא כל אדמו"ר רב שהגיע לבקרו הירבה לדבר על גדולת ה'באתי לגני'.

"ריני מקשר נפשי רוחי ונשמתי לנשמת ה'באתי לגני', ואני מקושר אילוי בלב ונפש". מידי פעם בזמנים מיוחדים היו נשמעים המילים הללו מפיו של רבינו, בעיקר בימי הפורים ב'משתה היין' כשנכנס יין ויצא סוד, וביומא דהילולא דילה ז' ניסן היה אומר עליו קדיש ונותן לחיים בביהמ"ד.

מה נהדר היה המראה כאשר באו אל רבינו הקוה"ט זיע"א לבקרו אנשי ירושלים של מעלה שזכו לחזות בנועם צורתו של ה'באתי לגני' מיד היה דולה מהם עוד ועוד פרטים מהליכות קדשו של אותו קדוש טמיר ונעלם, והיו עיניו בוערות כלפיד אש בדברו עליו.

כן היה כאשר ביקר אצל רבינו כ"ק האדמו"ר מתולדות אהרן שליט"א שכידוע זכה להסתופף בצל קודשו של ה'באתי לגני', רבינו האזין לשמוע דרכיו של הבאתי לגני וגודל הסתרתו מעיני בשר ודם, כמו"כ חזר על עצמו בעת ביקורו של כ"ק האדמו"ר מראחמסטריווקא שליט"א שדר בשכינות לבית הכנסת "שמש צדקה" מקום תפילתו ולימודו של הבאתי לגני, וסיפר שכל תפילותיו היו מתוך סידור פשוט וכאשר באו לשאלו בסידור של כוונות היה עושה עצמו כאינו מבין מאומה, ורק לאחר פטירתו נודע מתוך כתביו הנפלאים העמוקים והמתוקים עוצם גדולתו האדירה בתורת הנסתר.

וביותר בביקור של כ"ק אדמו"ר מפוריסוב שליט"א שמקומו רב יחד עם אנשי קבלה וצדיקים נסתרים, רבינו רק חפץ לדבר על ה'באתי לגני' ולדלות סיפורים, אדמו"ר מפוריסוב סיפר לרבינו, שבשנותיו האחרונות של ה'באתי לגני' החלו אנשי הביהמ"ד סביבו לחשוש שמדובר בא' מהלוי' צדיקים קדושים ושידיו רב לו בנסתרות וקבלה, בא א' וגילה חששו לחבירו, ביטל חבירו בהנף יד 'לא יתכן, הוא סתם איזה בטלן לא יודע מימינו ומשמאלו', חבירו ניסה לומר לו 'אני אומר לך שמעתי שהוא לא כמו שהוא נראה', הבה ונעשה מבחן' אומר לו חבירו 'קח את הספר עץ חיים' מהרה"ק ר' חיים ויטאל שכ"א מכיר את הספר הזה ותשאל אותו אם הוא יודע מי חיבר את הספר? ומה זה הספר הזה?', ריעיו טוב' אומר לו החבר, הוא לוקח את הספר 'עץ חיים' וניגש לבאתי לגני ושואל אותו 'הרב מכיר את הספר הזה?', הבאתי לגני עשה עצמו כאילו שהוא כעת נחת מאיפה שהוא, 'מה זה? איך קוראים לזה? עץ חיים?' הוא התחיל לדפדף בספר בתנועות מוזרות כאילו שפעם ראשונה שהוא נפגש עם ספר כזה שאין לו מושג בהבנת התוכן, אבל האיש לא מרפה ושואל אותו 'הרב יודע מי חיבר את הספר?', 'מי?' שואל אותו הבאתי לגני, 'ר'חיים ויטאל' אומר לו האיש 'הרב שמע עליו?', 'ר' חיים ו...מה?' עשה עצמו הבאתי לגני כאינו יודע איך הגויים

בכלל את השם, טפח לו לאיש חבירו על שכמו ואומר לו 'מה אתה רוצה ממנו? עזוב אותו לנפשו! אין לו שום מושג מהחיים שלו! אמרתי לך שלא יתכן שהוא צדיק ומקובל גדול', חבירו לא היה לו ברירה אלא להודות שהצדק עימו. רבינו בשמעו סיפור זה היה ממש מים קרים לנפש עייפה, ורבינו סיפרו עשרות פעמים לכל הנקרה לפניו.

ומה מאוד רבתה התרגשותו של רבינו בעת ביקורו של הגאון הנערץ הבלתי נשכח הגה"ח רבי יעקב שפירא זצ"ל רב דקהילת באיאן המעטירה כשאמר לו שזכה להתפלל בצילו הרבה תפילות, וסיפר שאף בסוף ימיו כשכבר ידעו שמדובר בגאון קדוש וצדיק, עדיין התהלך בפשיטות עצומה, ולא הסכים בשום אופן להשתמש עם אף אחד ולו הקטן ביותר, רק כשהיה צריך לו לשמירת עיניו המופלגת.

וביותר התבטא עליו רבינו הקוה"ט זיע"א לפני אחיו כ"ק מרנן האדמו"רים שליט"א מקרעטשניף ופרמישלאן בהתאספותם יחד לביקור אצל רבינו בכ"ד ניסן 'אברה שבגבורה' תשע"ט, רבינו החל לשוחח על הבאתי לגני והראה בפניהם הספר 'ארי במסתרים' כשאחיו מתפלאים 'מה לך ולרב הספרדי הזה?', התבטא רבינו 'זה מה שאבינו הקדוש רצה להיות 'ארי במסתרים' אבל לא עלתה בידו, שכן כל רצונו היה להסתיר עבודתו מעיני אדם, ולעבוד כל עבודת קודש בלתי לה' לבדו במלוא מובן המילה, אך לא זכה לזכיייתו העצומה של הבאתי לגני להישאר בהסתרתו כל ימיו, כאשר גזרה עליו רצון השי"ת לפתוח שערי לפני המתדפקים על דלתו ולהשפיע להם ישועות שע"ז התפרסם שמו בכל העולם נגד רצונו האמיתי'.

האמת צריכה להיאמר, שתמיד הרגישו בין השיחים שרב הנסתר על הגלוי ויש קשר עמוק בין הני תרי שרפי מעלה ה"ה רבינו הקוה"ט זיע"א עם הגה"ק הבאתי לגני זיע"א, אך כל פעם כששאלוהו על כך השתמט רבינו באמרו שאביו זיע"א קישר אותו אל ה'באתי לגני' מאחר שפעם אחת היה על הציון הק' ברחובות ומצא שם את הספר 'ארי במסתרים' על ה'באתי לגני', ומני אז נתקשר לדמות קדשו, ולא הזכיר שום קשר מיוחד ביניהם, אבל תמוה מאד היה בעיני כל סובביו שרבינו עסק רבות בספרי הליכותיהם של צדיקים ואף של עוד הרבה צדיקים נסתרים, אבל מה נתדבק דווקא לדמותו של ה'באתי לגני?!

רבות נשאל ע"י בניו נכדיו וסובביו אם ראוהו פעם וביקר בהיכלו, ותמיד הצליח להתחמק עם תשובה שאינה עונה על השאלה, פעם כאשר נשאל ע"י אחד מנכדיו ענה 'איך בין נאך בין היינט מיט עינים', שוב היה פעם ששאלוהו ענה 'וויא גיזען? וואס גיזען?' (איפה ראה? מה ראה?).

גם הרבנית הצדקנית תליט"א לא ידעה מאומה, כמה וכמה פעמים ששאלה את פי רבינו מהיכן מכיר אותו, השיב 'נו אינך יודעת שהמחותן האדמו"ר מתולדות אהרן שליט"א הסתובב אצלו?', כמו"כ מספרת הרבנית בזכרה בשנת תשנ"ח עם פטירת הבאתי לגני היה רבינו מלא בצער, והיא אינה זוכרת שרבינו יהיה כ"כ בצער, ובשאלה על מה זאת השיב 'נסתלק יהודי קדוש וטהור בירושלים שחצי עולם עמד עליו', וגם באותה שבת הגדול הירבה לדבר על צדיקים נסתרים והדור איבד אחד מהענקים שבדור.

אך בסיום ימי ה'שבעה' כאשר רבינו כבר לא יכל עוד להסתיר את עצמו הופיע לניחום האבלים המשפיע הנודע

הגה"ח רבי ניסן דוד קיוואק שליט"א מירושלים, ונשאל ע"י כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א אם זכה להכיר את בעל הבאתי לגני, וענה במפתיע לתדהמת כל הנוכחים 'בוודאי! הרי משם אני מכיר את אביכם!', המהלומה נחתה על ראש השומעים כרעם ביום בהיר, הפיות נפערו, לכולם נעצרה הנשימה ונדחקו לשמוע... הנה מתחילה להתגלות התגלית שתמוה לנו כבר כ"כ הרבה שנים.

ר' ניסן דוד המשיך 'הייתה לו התקשרות גדולה איליו... לילות ארוכים הוא ישב ולמד עימו בחברותא את חכמת הנסתר, בימי אברכותו היה אביכם מרבה לשהות בלילות בבית הכנסת 'שמש צדקה' ברחוב חגי בירושלים. היה יושב שם בחברת הצדיק הנסתר המקובל רבי ששון מזרחי מחבר סדרת ספרי הקבלה 'באתי לגני' ועם עוד מקובלים גדולים ויחד הם עסקו בתורת הסוד. וזכורני שאף היה שם כוס גדולה מיוחדת שידעו שהכוס הזה הוא של רבי ניסן (בהברה ספרדית) מקרית גת! בה היה לוגם מידי פעם תה במשך הלילה'.

'והסיבה לכך שנסע דוקא אליו, כי אביכם היה עמקן נפלא בתורת הנסתר, ולא מצא תשובות לכל שאלותיו וספיקותיו, עד שגילה את הגה"ק רבי ששון מזרחי זיע"א שכל רז לא אניס ליה, והיה בקיא עצום בתורת הנסתר בעומק העיון, כפי שרואים היום בספריו העמודים והנפלאים, ומני אז נרקם הקשר האדיר ביניהם, וממנו למד דרכו בקודש שעל אף המשכתו דרכי אבותיו הקודשים מגזע המלוכה, עבד ופעל בעוה ובתעצומות למען יחשבוהו כאדם פשוט להסתיר את עצמו ולעבוד עבודת קודשו בלתי לה' לבדו, בלא שיכירוהו בגודל קדושתו כחד משרפי מעלה...'

ואכן כאשר שאלו להרבנית הצדקנית תליט"א נענתה מיד כי היא זוכרת בהשנים הראשונות בקרית גת שהיה רבינו הקוה"ט זיע"א עולה לירושלים לילות שלימים מבלי שתדע להיכן הוא נוסע והיכן מבלה את לילותיו, וכל פעם היה לוקח נהג אחר בכדי שלא ידעו מה מעשיו, עד שפעם אחת אחר זמן רב בא לפניו א' מן המשמשים וגילה באזניה שהוא חושב שהרבי נוסע ללמוד עם מקובלים בירושלים, כששאלו א' מהנכדים את הרבנית 'איך לא שאלת את זידי להיכן הוא נוסע בתמידות', השיבה הרבנית 'מה! שאני יתערב בעבודת השם של בעלי הקדושה? אפילו לא עלה בדעתי לשאול אותו!'

יצוין, שבעת יציאתו של הגרנ"ד קיוואק שליט"א מניחום האבלים נשאל ע"י חב"ד"ה הרה"צ רבי צבי וויס שליט"א למה לא גילה סוד כמוס זה כל ימי חייו של רבינו זיע"א, נענה ואמר 'המכוונים היודעי ח"ן יודעים שעיקר היחוד של התפילין הם בהיותם עליו בהקדיש שאחר עליו לשבח דהיינו לאחר סיום התפילה, כן אצל צדיקי האמת עיקר הייחוד שלהם הוא שלא יתגלה עוצם קדושתם והשגותיהם הנוראים רק לאחר פטירתם, כך יכולים הם לעבוד את העולם הזה בעבודתם הטמירה והנעלמה בלא שום מזיק ומפריע בעדם, ועוד תראו מה שיתגלה על רבכם במשך הזמן...'

כ"כ היתה עבודתו הגדולה והטמירה של רבינו, כשבעל ה'באתי לגני' הסתיר עצמו והסתובב כאחד הפשוטים, אבל רבינו בהיותו מנהיג ורבי וכולם יודעים ממנו, ובכל זאת כ"כ להסתתר שאף הקרובים ביותר לא יידעו זהו הסתר שבתוך הסתר, 'ארי במסתרים...'

זכורתו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

הרה"ק חכם ששון מזרחי ה'באתי לגני' זיע"א

• ז' ניסן תשנ"ח •

עם כל התמדתו בתורה הצטיין בגאונותו להצניע את ידיעותיו, והצליח לגרום אפי' לשכניו לחשוב שמולם עומד אדם פשוט שאינו יודע כלום בתורה, וכה היה מעשה: דרכם של הרב זצ"ל והחברותא הרב יהודה צדקה זצ"ל היה שהיו מתיישבים ללמוד בבית המדרש של ישיבת פורת יוסף ואחר שבחודי ישיבה היו פונים לביתם היו מוציאים את ספריהם, ואז היו עוסקים בתורת הנסתר. הם הקפידו ביותר שלא יודע לאיש על שעוסקים הם בתורת הקבלה, ולכן היו מניחים לפניהם את ספרי הקבלה, ובסמוך אליהם הניחו גמרות פתוחות, וכשאר הגיע מאן-דהוא לשאול איזו שאלה, מיד היו מניחים את הגמרות מעל ספרי הקבלה כאילו לומדים הם גמרא, וכך הסתירו את לימודם. פע"א באחד מימי חמישי שלח רה"י הרב יהודה זצ"ל בחוד אחד כדי לשכפל מפתח של ביהמ"ד, הבחור קיבל את המשימה בשמחה, וביותר שמח כאשר ידע שבימי שישי לומדים החברותא בבית הרב ויכול אז לדאות במה הם עוסקים. למחרת עשה הבחור דרכו לחנות לשכפל המפתח ועלה לבית רה"י, כאשר דפק בדלת פתחה לו הרבנית ואמרה שהרב לא נמצא והיא יכולה להעביר לו את משאלתו, אך הבחור התעקש לדאות את החברותא בלימודם, ושאל את הרבנית היכן רה"י נמצא, הרבנית ענתה שלא יודעת. הבין הבחור שכנראה יושבים הם בבית הרב זצ"ל ומיד הלך לבית הרב. בהגיעו לבית הרב יצאה הרבנית לקד אתו, הבחור ביקש להיכנס למסוד דבר מה לדה"י, כאשר הוא מגולל בפניה שדויה כעת בבית רה"י ולא היה שם, וטרדו במיוחד לכאן למסוד לו משהו, כששמעה הרבנית את דבריו הבינה שיודע הוא אשר רה"י לומד בחברותא עם הרב, לא הסכימה בשום אופן שיכנס בטענה שהם עוסקים בלימודם. אך הבחור לא ויתר והתעקש והמשיך להתחנן שתועיל להכניסו וגולל בפניה כמה טרד לשכפל את המפתח ואחר זה לחפשו עד שהגיע הגה למסוד לדה"י את המפתח, רחמיה של הרבנית נתמלאו לה והכניסה את הבחור לבית. בית הרב זצ"ל היה שני חדרים חדר בתוך חדר ושם היו לומדים, כאשר נכנס הבחור לחדר הראשון הבחין בו רה"י, רץ לקדאתו כמו בחור צעיר, ועצרו מלהיכנס פנימה בכדי שלא יראה במה הם עוסקים. אולם עד שהגיע אליו רה"י כבר הספיק להתקרב לחדר השני ולדאות במה עוסקים הגי תרי תלמידי חכמים. היו אלו ספרי קבלה עמוקים. וכה היה לימודו "הסתר בתוך הסתר" חדר בתוך חדר, באין אף אחד רואה מעשהו.

"כשיצא לאור ספרו החשוב "באתי לגני" על תורת הקבלה", מספר הגה"צ ר' גמליאל רבינוביץ שליט"א "באתי אל בית הרב זצ"ל וסיפרתי לו עד כמה מתענגים בישיבת המקובלים "שער השמים" על דברי קודשו, וגם רה"י הגאון ר' פישל אייזנבאך מביא מספרו בשיעוריו". דברים אלו לא נעמו לאוזנו של הרב: "בכוח אותה רוצה להכניס בי נאווה?! אמר לי. כל כך לא יכול היה לשמוע כשמדברים בשבחו עד שהרב היה בשבילו בבחינת סבל.

"הרב כלל לא אבה להדפיס את ספריו", מספר המקובל הרב יעקב הלל שליט"א, "הייתי תמיד מדבר עימו שיכתוב את ביאוריו וחידושיו, והוא מרוב ענווה היה דוחה באומרו שאינם ראויים ושהוא חושש כלפי שמיא, וחשש בכפליים שמא יתפרסם מזה, והרי רצה להצטנע כל ימיו". עד אשר הסכים להביאם לדפוס. וכה כתב בהקדמתו: "וגלוי וידוע לפני השם יתברך, שידעתי היטב את קוצר השגתי ומיעוט הבנתו בתורה הקדושה, ובפרט ברברים העומדים ברומו של עולם [תורת הקבלה], ולא להתראות בפני בני אדם באתי ח"ו, אלא לעשות נחת רוח לפני הש"י ת....".

באודות ימיו נתיסר ביסודים קשים ונפטר בער"ש הגדול ז' ניסן תשנ"ח, ומנוחתו כבוד בבית"ח סנהדריה בירושלים. שמו להזכרת נשמטו: הרב ששון עבדול עזיז בן ר' בנימין ציון זצוקל"ה.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

בימי חג הסוכות תרע"ד זרחו שמשו של הרה"ק הצדיק נסתר המקובל האלוקי חכם ששון עבדול עזיז מזרחי זצוקל"ה ה'באתי לגני", בצעירותו למד במדרש בית זילכה בעיראק, מקום שגדולי תורה רבים צמחו בו. כבר בשחר נעודיו ניכר בו שעדיי לגדולות, היה שוחה בים התלמוד בשקידה ובמרץ, מוחו היה חריף וגאוני, מבריק ובהיר, ותמיד היה מעלה חידושים נפלאים בדברי הגמרא ומפרשיה. כבר בהיותו כנער בן י"ג שנים נכנס ללמוד אצל מורו ורבו המקובל הרב יהודה פתיה זצ"ל בלימוד תורה הקבלה. לאחר נישואיו הגהיג עצמו במנהג ללכת ללמוד ברצף מצאת השבת ועד לערב שבת קודש, והיה חוזר לביתו רק בערש"ק, כאשר בכל לילות השבוע היה ישן על מחצלות בבית המדרש.

בשנת תשי"ב בהיותו בן ל"ח שנים עלה לארץ ישראל, וקבע מקומו בעיה"ק ירושלים. נהג לשבת באחת מפנינת ביהמ"ד שבישיבת "פורת יוסף" והיה יושב בלבוש פשוט כאחד העם, ועוסק בתורה בעיון רב ובהתמדה מיוחדת. רק החודשים שהיו מדברים עימו בלימוד הבחינו שמולם עומד אדם גדול שמסתיר את אישיותו הגדולה בכגודי הפשוטים ובצניעותו המופלגת. מידי פעם פנה בענווה לראש הישיבה הרב יהודה צדקה זצ"ל והביע בפניו את קושייתו. וכך התחיל ראש הישיבה להכיר בגדולות, ולאחר זמן קצר ביקש ממנו לקבוע ביניהם חברותא, ר' ששון הסכים לבקשת רה"י ובמשך קרוב ל-30 שנה מידי יום ביומו היו שניהם יושבים ולומדים בחברותא.

כאשר נפתחה ישיבת המקובלים "אמת ושלום" ביקשו מהרב זצ"ל למסוד שיעורים בישיבה, כדרכו והנהגתו להצטנע הוא סידר, כי לא רצה להתפרסם. רק לאחר הפצרותיהם הרבים הסכים למסוד שיעוריו.

צניעותו היתה בכל, כולל צניעות ברכוש. ביתו היה קטן ופשוט, גם הריהוט היה פשוט וצנוע. שום דבר מותרות לא נראה בביתו, רק דברים חיוניים ביותר לצורך קיומו. אבל עם כל זאת היה מברוך בשפע של שמחת חיים. וכמו"כ מנהג נהג בו שלא להנות מאחרים אפי' פרוטה אחת, ולכן מעולם לא שתה בלומרו בישיבה אפי' לא כוס מים אחד, לרבות ימי הקיץ הלוהטים. פע"א היה באחד מימי הקיץ החמים והוא לומד בישיבה שעות רבות, וכרגיל לא שתה מאומה. אחד מחכמי הישיבה הפצירו בו שישתה קצת מים מפני הסכנה שבזה, אזי מפני כבודם בלבד הוא לגם מעט מהכוס מים..., וכמו"כ לא נתן לבחורי הישיבה שיביאו בשבילו ספסל לישיבה.

עוד מעשה שהיה כאשר סימו הרב זצ"ל והחברותא הרב יהודה צדקה זצ"ל ללמוד את הש"ס, ערך רבי יהודה סעודת סיום בביתו, במעמד גדולי רבנים. בגמר הסיום קם ר' ששון לכיוון הפתח ולא אבה להישאר לסעודה, רץ לעבור ר' יהודה וביקשו שיאות להישאר לסעודה, אך הרב בשלו. ידע רבי יהודה שמפני שמקפיד שלא להנות משום אדם לכן אינו מסכים להישאר לסעודה, לכן עמד רבי יהודה והפקיד את ביתו בפני שלושה, רק אז נאות הרב ללגום מעט מים ולטעום איזהו דבר מה, ותיכף חזר לביתו.

מנהג זה נהג גם שלא להנות מן הצדקה תמורת לימודו, ולכן עבד קצת כפרנסה בהגדת סת"ם, מלאכה שהיה בקי עצום בה. אבל הקדיש לזה רק כמה שעות בבוקר כאשר שאר זמנו מוקדש ללימוד התורה הק'. וכל זאת למרות שפרנסתו הייתה בצמצום רב.

הרב זצ"ל ניצל כל רגע ללימוד התורה, ואף נמנע מלהשתתף בשמחות אפי' של מקורביו, בגלל ביטול תורה. וכן לא אבה לשמש כסנדק בבדיחות משום זמנו היקר לו. והיה לו שני ימים בשבוע ליל שישי ויליל מצ"ש, שלמד כל הלילה בלא לנמנם אפי' לדגע, וכך נהג אפי' בימים שסבל יסורים קשים.

גליון זה הוקדש לטובת נשמת הרב הקדוש הצדיק הנסתר ששון עבדול עזיז בן ר' בנימין ציון זצוקל"ה בעל ה'באתי לגני' זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן הונצח ע"י אברכי חבורת 'התאחדות האברכים' דקהילתינו הק'

<p>נדבת ידידינו הנכבד הר"ר אברהם שלמה מוסבכר הי"ו לדגל הולדת בתו בשעטומ"צ יה"ר שיזכה לגדלה לבעל תורה לחופה ולמעשים טובים, ושירוה רוב נחת מכל יוצ"ח מתוך נחת והרחבה</p>	<p>נדבת ידידינו הנכבד הר"ר צבי חיים פלד הי"ו לדגל אידוסי בתו בשעטומ"צ עב"ז החותן המופלג בתו"ש כמר יהודה אריה אדלר נ"י יה"ר שיזכה לגדלה לתורה לחופה ולמעשים טובים, ושירוה רוב נחת מכל יוצ"ח מתוך נחת והרחבה</p>	<p>לטובת נשמת הרה"ק ר' חיים מאיר בן הרה"ק ר' ישראל ה'אמרי חיים' מויז'ניץ זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן נלב"ע ט' ניסן תשל"ב הונצח ע"י ידידינו הנכבד הר"ר ברוך כץ הי"ו</p>	<p>שהשמחה במעונם ברכת מזל טוב שנדה ביה לדידינו הנכבדים יה"ר שלום יוסף נוימן יה"ו בית הקליה לדגל אידוסי בתו החותן כמר משה נ"ו בשעטומ"צ יה"ר שירון מכל יוצ"ח רוב נחת וקדושה, עם שמחת תמיד באהלים</p>	<p>לזכות אברהם ישעיה בן ציון בן חיה גילה להצלחה בכל העניינים ברוחניות ובגשמיות, אושר ועושר וסיעתא דשמיא מרובה אמן זמנים לשב"ק אופק קדינת נת הדלקת נרות: 5:32 יצאת השבת: 6:27 זמן ר"ת: 7:04</p>
--	--	---	--	--

ישומה לב מבקשי ה'

בשמחה רבה הננו להודיע שבעז"ה
עלה בידינו להוציא כמות מצומצמת של

הגדה של פסח

עפ"י נוסח ומנהגי רבותינו הק'
באותיות גדולות ומאירות עינים
משולב עם פניני "נועם ישראל"
ודברי רבוה"ק ומאורי החסידות

♦♦♦

ההגדה הודפס בכריכה רכה
וניתן לקבלו בהזמנה מראש בלבד

במחיר 30 ש"ח

ניתן להזמין אצל

הר"ר משה מרדכי בלעדי הי"ו

052-7677060

בברכת

א כשרן פרייליכן פסח

